

מא.

פרוטוקול מס. 1/46
מישיבת ועדת הכלכלה
מיום ג' ט' באלול תשי"ד - 7.9.54
בשעה 11.00

השתתפו:חברי הועדה:

מ. בנטוב - היו"ר
י. אורי
מ. וילנר
י. ניצני
ע. מימון

מוזמנים:

מר שלגי - מטעם משרד המשפטים
מר פרוינד - מטעם משרד החקלאות.

סדר-היום:

חוק להגנת חיית הבר.

היו"ר מ. בנטוב:

אני פותח את הישיבה.
אני חושב שכל חברי הועדה קבלו את תכנית הסיוור לצפת.
אני שמח להודיע שלפי תשובות החברים, השתתפות החברים תהיה יותר גדולה
מאשר כרגיל בישיבות הועדה.

יוצאים מחר בשעה 13.00. את הערב נקדיש לצפת. והפעם
אנו נמצאים במצב טוב, אנו יכולים להביא להח איזה דבר ולגרוך על המוגמר.
על כל פנים נצטרך לשמוע אותם. אני מקווה שהפעם זה לא יקח זמן רב, לאחר
שקבלנו את רוב תביעותיהם. נשכינו קום ובשעת ארוחת הבקר תהיה לנו פגישה
עם ד. כהנא ממפעל המים. עוד קודם לכן באגם הקישון נפגש עם מר בלאס. במידה
שנוכל להגיע לעמק בית נטופה, נעשה זאת.

ועתה נעבור לסדר היום - חוק להגנת חיית הבר.

מר שלגי: שתי הערות לסעיפים שנדונו כבר. בסעיף 5 אנו מציעים
להוסיף את המלה "באמצעים" בכל מקום שכתוב "שיטות".

הצעת מר שלגי - נתקבלה

מר שלגי: בסעיף 8 החליטה הועדה שרשיון או היתר יתן שר החקלאות
על פי תקנות שיחקין שר החקלאות. הייתי מבקש לעורר
שוב שאלה זון, כי לדעתי זה יהיה מוזר, שרשיון ניתן על ידי שר החקלאות על
פי תקנות שהוא בעצמו מתקין.

היו"ר מ. בנטוב: הצבור צריך לדעת על פי איזה תקנות נתן הרשיון. הכוונה
היתה שזה לא יהיה סתם שרירותי.

היו"ר מ. בנטוב:

של בעל הקרקע לאסור על צייד.

מר שלגי:

אמרת כבר שמשרד המשפטים מתנגד לכך שתכנס הוראה לחוק זה, שבעל רכוש רשאי /אסור או איזו הוראה מפורשת אחרת, כי דינים בשאלת השגת גבול מחקבלים לפי החוק המקובל, ולא היינו רוצים שיפרשו את החוק המקובל במקרים אחרים.

היו"ר מ. בנטוב:

זאת אומרת, שלמעשה מה שאמרת לגבי כוונת החוק למנוע יצירת אחוזות צייד, כאילו לא אמרת? כי אם יש לי יער של 5000 דונם ואני גודר את השטח ויכול להרשות לצוד בו רק למי שאני רוצה, זה אומר יצירת אחוזות צייד.

מר שלגי:

לא לפי החוק הזה, לפי החוק הכללי, וזהו המצב גם עכשו.

ע. מימון:

אני מתנגדת לכניסת ציידים לכל רשות פרטית בלא רשות הבעלים.

היו"ר מ. בנטוב:

ישנו החוק הזה וישנו החוק הכללי. איננו דנים על החוק הכללי. אולם בכדי לדעת את המצב, אנו צריכים לדעת את החוק הכללי. מר שלגי מסביר לנו שהחוק הכללי מאפשר לכל אדם לאסור על ציידים להכנס לשטחו, ולהרשות רק למי שהוא רוצה. אני מתנגד לכוון זה. אני חושב שהחוק שאנו דנים בו צריך להיות חוק צייד, הוא צריך להרשות לאנשים לצוד גם במקומות פרטיים, ולא להרשות לאנשים לאסור צייד, אלא אם כן הדבר הזה גורם איזה נזק. אם זה איננו, אינני יודע לשם מה כל החוק.

מר שלגי:

זה ענין לשיקול דעתכם. אפשר להכניס הוראה, כי מי שאסור צייד על אחרים, אסור לו לצוד.

היו"ר מ. בנטוב:

רציתי שתהיה בחוק זה הוראה האומרת: כל אדם שבידו רשיון לצוד, יכול לצוד בכל שטח בגבולות החוק ובגבולות ההוראות והתקנות שיתקין השר.

רציתי לתת זכות לרשויות המקומיות לקבוע תקנות צייד באיזור שלהן, שיגבילו את הצייד באותם מקומות מטעמי בטחון וטעמים אחרים. נדמה לי ששתי ההוראות אלו תספקנה את כל הצדדים.

מר שלגי:

אינני רואה מדוע דין בעלים פרטיים צריך להיות שונה מדין רשויות מקומיות. דין קבוץ ודין אדם פרטי צריך להיות אותו דבר. אם נתן אפשרות למועצות מקומיות למנוע כניסת ציידים, צריך לתת אותה אפשרות לאנשים בעלי רכוש פרטי.

היו"ר מ. בנטוב:

אינני מתכוון לאנשים פרטיים.

מר שלגי:

מה אתה מציע לגבי אנשים פרטיים?

היו"ר מ. בנטוב:

אם אני מקבל רשיון צייד, אני יכול לצוד בכל המקומות פרט לאותם מקומות ששר החקלאות יגיד שאסור, ופרט למקומות שהרשויות המקומיות יגידו שאסור.

מר שלגי:

ביחס לרשויות המקומיות, הייתי מעדיף שהדבר ייעשה לא על ידי כל רשות מקומית לעצמה, אלא בדרך שהחוק קובע, שפונים לשר החקלאות והוא הקובע תקנות.

היו"ר מ. בנטוב:

אינני מסכים לכך, כי בכל רשות מקומיות ישנם תנאים מיוחדים.

מר פרוינד:

יש לי הרושם שהויכוח המתנהל כאן אינו במקומו. אני חושב שאנו צריכים לקבל חוק המחיר ציד, וזאת אחר כך מועצה איזורית רוצה לפרטם חוקי עזר משלה, על חוקי עזר אלה צריך לדון אם הם חוקיים או לא.

היו"ר מ. בנטוב:

אם אנו יכולים להגיע להסכם שאי כנס סעיף האומר - בעל רשיון צייד יכול לצוד בכל

מקום בגבולות החוק הזה והתקנות אשר החקלאות יחקיז; ב) נתנת רשות למועצות איזוריות להתקיף תקנות עזר לצייד בתחומיהן באשר שר החקלאות, - אם אנו יכולים להגיע להסכם בשתי נקודות אלו, הרי שטעיפיהם אלה יבואו במקום טעיף 6(ב).

מר שלגי:

אני חושב שכן.

הצעת היו"ר מ. בנטוב - נתקבלה

היו"ר מ. בנטוב:

אנו עוברים לטעיף 12: "הנחה בדבר צידה בעבירה".

טעיף 12 - נתקבל

היו"ר מ. בנטוב:

טעיף 13: "עונשין".

א. כהן:

בטעיף זה היו חלוקי דעות ומשרד המשפטים היה צריך להביא הצעת פטרה.

מר שלגי:

הצעת הפטרה היא זו: בטעיף קטן (א) במקום המלים "שתי שנים" יבוא "ששה חדשים"; בטעיף קטן (ב) במקום המלים "שנה אחת" יבוא "שלושה

חדשים".

בטעיף קטן (ג) במקום המלים "ששה חדשים" יבוא

"חודש אחד".

הצעת הפטרה לטעיף 13 נתקבלה

היו"ר מ. בנטוב:

טעיף 14: "העברת סמכויות".

טעיף 14 - נתקבל

היו"ר מ. בנטוב:

טעיף 15: "ביצוע ותקנות".

מר שלגי:

בטעיף קטן (1) במקום המלים "דינים וחשבונות" אנו מציעים לכתוב: "תקיר".

הצעת מר שלגי - נתקבלה

היו"ר מ. בנטוב:

בטעיף קטן (2) אי אפשר לומר להוציא תקנות על החרבות. אני מציע לומר: תקנות הקשורות בדבר

הגנתה, החרבותה וקיומה של חייח בר.

הצעת היו"ר מ. בנטוב - נתקבלה

היו"ר מ. בנטוב:

טעיף קטן (3) אני מציע למחוק.

טעיף 15(3) - נמחק

בטעיף 15(6) אני מציע למחוק את המלים "או חלק ממנה".

הצעת היו"ר - נתקבלה

היו"ר מ. בנטוב:

לטעיף 15(10) ברצוני לדעת מי פטור מתשלום אגרה.

מר פרוינד:

לקצינים וחיילים ולאנשי משטרה.

היו"ר מ. בנטוב:

אני מציע למחוק את המלים "ופטור מתשלומין".

ה צ ב ע ה

הצעת היו"ר מ. בנטוב - נדחתה

טעיף 15 באיקונים שנתקבלו - א ו ש ג -

חוק להגנת חייח הבר תשי"ד 1954 - נתקבל